

عنوان مقاله:

خداشناسی عرفانی در المواقف و المخاطبات ابوعبدالله نفری

محل انتشار:

فصلنامه ادبیات عرفانی، دوره 14، شماره 29 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسنده:

رضا عباسی - دانشجوی دکتری تصوف و عرفان اسلامی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران

خلاصه مقاله:

«خدا شناسی» و ارتباط با خدا مهم ترین موضوع در عرفان است و عارفان در این زمینه نگاه ویژه و تفسیر خاصی داشته اند. ابوعبدالله نفری یکی از همین عارفان است که گزارش تجارب عرفانی خود را در دو کتاب المواقف و المخاطبات در بندهای متعدد و با زبانی بسیار پیچیده ارائه کرده است که می توان نگرش خدا شناسانه او را از آن مطالب استنباط کرد. این پژوهش در پی پاسخ به این پرسش است که «شناخت خدا» در اندیشه عرفانی نفری چه ویژگی هایی دارد؟ نگارنده در این مقاله با روش توصیفی- تحلیلی محتوای «خدا شناسانه» اندیشه عرفانی وی را استخراج و تدوین کرده و به این نتیجه رسیده است که نفری اصرار زیادی بر ناتوانی انسان در شناخت حق دارد، اما این موضوع به معنای تعلق او به «تعطیل» و تنزیه صرف نیست. با تکیه بر ناتوانی در شناخت خدا، او از «جهلی مقدس» در شناخت خدا پرده برداری می کند و درواقع دیدگاه تنزیهی خاصی در این زمینه دارد. به اعتقاد نفری این خود خداوند است که شناسنده خود به بنده اش است. او از اصطلاح «تعرف» در این زمینه استفاده کرده است. بخش نهایی مقاله نیز به موضوع چگونگی ارتباط با حق اشاره دارد.

کلمات کلیدی:

خداشناسی عرفانی، ابوعبدالله نفری، المواقف و المخاطبات، جهل مقدس، تنزیه و تشبیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1591398>

